RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 111.615 van 16 oktober 2002
in de zaak A. 105.070/XIV-4736.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. MULLENS,
kantoor houdende te 3740 BILZEN,
Sint-Lambertuslaan 26

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX geboren op 17 mei 1977 en van XXX nationaliteit, op 25 mei 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 19 mei 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij op dezelfde datum ter kennis gebracht;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 29 juni 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 9 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 25 september 2002 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. MULLENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur V. HOEFNAGELS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat C. DECORDIER die, loco Advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 5 januari 2000 en verklaart zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 19 mei 2000 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 16 mei 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd :

> "(...)
> Betrokkene werd verhoord op 28 november 2000 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de XXX taal machtig is, en in aanwezigheid van haar advocaat, Mr. Sompermans (Sampermans).
> Uit haar verklaringen blijkt dat betrokkene, een XXX staatsburger, problemen zou gekend hebben omwille van de A.-origine van haar vader. In 1975 zou haar vader uit A. naar XXX zijn gekomen waar hij zijn naam liet veranderen in een XXX naam. Haar vader zou een bekend chirurg zijn geweest in L. In juni 1996 zou betrokkene gaan samenwonen zijn met haar vriend die inwoonde bij zijn grootmoeder te L. Op 31 juli 1999 zou de neef van haar moeder hen komen vertellen zijn dat haar ouders waren vermoord. De buren zouden aan haar neef verteld hebben dat er een militair voertuig was gestopt en er militairen waren uitgestapt. De buren zouden geschreeuw gehoord hebben maar durfden niet te gaan zien. Betrokkene, haar man en neef zouden naar het ouderlijke huis van betrokkene zijn gelopen. De buren en vrienden van haar moeder zouden er aanwezig geweest zijn. Betrokkene zou niet naar de politie hebben gebeld. Ze zou er tot 's avonds blijven zitten zijn. Eenmaal terug thuis zou haar vriend verteld hebben dat hij van de buren wist dat haar vader een jongetje had geopereerd en deze in de operatie was gebleven en dat de vader van het kind, een oud-F. (is) die nu een commandant in een kazerne

is. Betrokkene denkt dat haar vader vermoord werd omdat de vader van het kind hem er van verdacht zijn kind opzettelijk te hebben laten doodgaan en de A.-origine van haar vader hier mee te maken had. Verder verklaart betrokkene dat F. nog altijd een belangrijke rol spelen in XXX. Dezelfde avond zou er geklopt zijn op de deur. Betrokkene die boven was, zou mannenstemmen hebben gehoord. Toen zij hoorde dat er achter haar werd gevraagd zou ze gevlucht zijn langs het balkon naar de vriend van haar man (K.). K. zou gaan zien zijn in het huis van de oma en zou haar man bewusteloos op de grond hebben aangetroffen. De oma die gevallen was zou dood zijn geweest. K. zou de ambulance hebben verwittigd en zou samen met haar man naar de kliniek zijn gegaan. Ze zou niet gedurfd hebben hem te bezoeken in de kliniek. Haar man zou er gebleven zijn tot 10 augustus 1999. De dag nadien zou hij een klacht gaan neerleggen zijn op het politiebureau van L. Hij zou verteld hebben wat er gebeurd was maar zou niets verteld hebben over de moord op zijn schoonouders. Betrokkene zelf zou geen stappen ondernomen hebben. Ze denkt dat er geen gerechtelijk onderzoek is geweest naar de dood op haar ouders omdat de moord werd gepleegd door hoogstaande personen.

Betrokkene verklaart niet te weten hoe de vader van het kind er achter kwam dat haar vader van A.-origine was. Betrokkenes vriend zou in het huis van zijn grootmoeder blijven wonen zijn. Hij zou haar nadien verteld hebben dat vier F. achter haar kwamen vragen. Betrokkenes man zou terug naar de politie zijn geweest maar zou niet vermeld hebben dat de F. voor zijn vrouw kwamen. De politie zou hem gezegd hebben dat zijn oma een natuurlijke dood stierf en zeiden dat ze wisten dat zijn vrouw een T. was en zij niet gewenst was. Nadien zouden de F. nog dikwijls zijn langsgekomen. Betrokkenes man zou zich niet meer tot de politie hebben gewend omdat de politie en F. elkaar goed verstaan. Betrokkene bleef tot 20 augustus bij de vriend van haar man. Op 20 augustus 1999 verlieten betrokkene en haar man, XXX, richting R. waar ze illegaal verbleven bij familie van K.. Daar het onmogelijk werd er nog langer te blijven, verlieten ze op 1 januari 2000 R., richting België, waar ze op 5 januari 2000 toekwam(en) en er dezelfde dag asiel vroeg(en). Ze was in het bezit van een aangifte van verlies van haar paspoort, haar geboorteakte.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat betrokkene enkele belangrijke tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd voor de verschillende instanties (DVZ en CG). Zo verklaarde betrokkene op (de) Dienst Vreemdelingenzaken dat ze alles (ivm moord) van de buren vernam en de (dat) deze haar zeiden dat de F. op zoek waren naar haar. Op het Commissariaat-generaal daarentegen verklaarde betrokkene dat de buren haar niets vertelden maar zij dit alles vernam van haar man toen ze terug thuis waren (CGVS p. 4 achterkant) en maakte zij ook geen melding van het feit dat de buren zouden gezegd hebben dat de F. naar haar op zoek waren. Ook heeft betrokkene op het Commissariaat-generaal geen melding gemaakt van het feit dat de politie in de kliniek dikwijls naar haar zou gevraagd hebben, wat zij wel deed op (de) Dienst Vreemdelingenzaken. Verder verklaarde betrokkene op de Dienst Vreemdelingenzaken dat haar man bij zijn klacht van 10 augustus 1999 alles vertelde en de politie hem hierop antwoordde dat zijn oma een natuurlijke dood stierf. Volgens het verhoor op het Commissariaat-generaal zou hij enkel verteld hebben over de feiten die zich bij hem thuis afspeelden en niet over de moord op zijn schoonouders (CGVS p. 5) en situeert hij de vermelding door de politie dat de oma een natuurlijke dood stierf, pas later (CGVS p. 6 en 7). Voorts verklaarde betrokkene op (de) Dienst Vreemdelingenzaken dat de woning van haar vriend regelmatig door de politie werd doorzocht, haar vriend ook dikwijls werd opgeroepen en de politie hem zou blijven lastigvallen totdat ze zouden weten waar ze was. Op het Commissariaat-generaal verklaarde betrokkene dat het F. (4) waren die achter haar kwamen vragen waren, haar vriend vervolgens naar de politie ging en de F. nadien nog dikwijls bij hem langskwamen (CGVS. p. 6 en 7). Aangezien deze tegenstrijdigheden (en voornamelijk deze laatste) slaan op belangrijke elementen van haar asielrelaas kan er getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid ervan. De geloofwaardigheid van betrokkenes relaas wordt verder ondermijnd nadat werd vastgesteld dat haar verklaringen op het Commissariaat-generaal tegenstrijdigheden vertonen met de verklaringen van haar vriend (S. V., O.V.4.916.530). Zo verklaarde betrokkenes vriend op het Commissariaat-generaal dat bij de klacht van 11 augustus 1999 hij verklaarde dat zijn schoonouders werden vermoord door F., de politie naar betrokkenes schuilplaats vroeg en dat nadien de politie zes tot zeven maal bij hem langskwam en hij door hen werd geslagen (CGVS man p. 4 en 5). Betrokkene daarentegen verklaarde dat haar vriend bij de klacht niets vertelde over de moord op haar ouders (CGVS p. 5 achterzijde), achteraf vier F. bij hem thuis kwamen voor betrokkene, hij naar de politie ging en de F. achteraf nog dikwijls bij hem langskwamen (CGVS p. 6 en 7). Nog verklaarde betrokkenes vriend dat hij via zijn vriend K., die een onderzoek instelde, vernam dat het om een commandant ging (CGVS man p. 5), terwijl betrokkene verklaarde dat de buren dit aan haar man vertelden toen ze in de ouderlijke woning waren (CGVS p. 4). Deze tegenstrijdigheden ondermijnen op bijkomende wijze de geloofwaardigheid van haar relaas en doet (doen) twijfelen aan de ernst van de ingeroepen vrees voor vervolging.

Tenslotte wijzigen de door betrokkene neergelegde stukken (geboorteakte van betrokkene, vervangpaspoort ingevolge verlies) niet hetgeen hierboven werd uiteengezet.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een

risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 19 mei 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat bij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

(...).".

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in haar nota een exceptie van onontvankelijkheid opwerpt omdat het verzoekschrift geen voldoende uiteenzetting van de feiten bevat die het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantonen;

Overwegende dat het niet vereist is hierover uitspraak te doen, aangezien artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt toegepast en de zaak ten gronde wordt behandeld; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt beslecht;

3. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat als volgt luidt:

"Aangezien de bestreden beslissing in strijd is met de motiveringsplicht en artikel 1 A van de Vluchtelingenconventie dd. 28.07.1951 van Genève;

Ten eerste meent de bestreden beslissing ten onrechte bepaalde tegenstrijdigheden te moeten vaststellen tussen de verklaringen van verzoekster enerzijds en tussen de verklaringen van de vriend van verzoekster anderzijds die de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas zouden moeten aantasten;

Dat dit incorrect is;

Dat er geen fundamentele tegenstrijdigheden werden verklaard door verzoekster;

Dat het hoogstens nuanceverschillen betreffen die niet van die aard zijn om de kern van verzoeksters asielrelaas aan te tasten;

Dat de bestreden beslissing gewag maakt van het feit of verzoekster nu alles (ivm de moord) van de buren vernam of van haar vriend de heer SUKIASIAN Vahe;

Dat (het) toch duidelijk uit de verklaringen blijkt dat verzoekster samen met haar vriend naar haar ouderlijk huis waren (is) gegaan en dat daar buren van haar ouders aanwezig waren;

Dat inderdaad de buren hun relaas deden tegen de vriend (zijnde de heer SUKIASIAN) van verzoekster en dat deze laatste haar - terug thuis gekomen - hiervan op de hoogte bracht;

Dat het toch vanzelfsprekend is dat deze informatie van de buren kwam doch door haar vriend aan verzoekster zelf (werd) meegedeeld; Van wie komt dan 'letterlijk' de informatie? Dat hierin altijd een dubbele interpretatie kan gevonden worden;

Maar hoe kan hier van een tegenstrijdigheid gesproken worden?

Met (Men) dient de verklaringen van verzoekster en haar vriend niet zo eng te interpreteren maar ze in een ruimere context te plaatsen;

Dat derhalve de bestreden beslissing hierin geen gefundeerde reden (in) kan vinden om tot een negatieve beslissing te komen;

Ten tweede maakt de bestreden beslissing gewag over het feit of het nu politiemannen waren die haar vriend kwamen lastigvallen of 4 F.;

Dat hierin in se duidelijk het volgende kan gesteld worden:

De vriend van verzoekster verklaarde voor het Commissariaat-Generaal dat rond 21 à 22 uur aan zijn deur werd gebeld en dat vier à vijf mannen in uniform met wapens naar verzoekster vroegen; Hiertegenover verklaarde verzoekster voor het Commissariaat-generaal dat zij "mannenstemmen" hoorde aan (de) deur en wanneer zij hoorde dat er achter (naar) haar gevraagd werd, zij wegvluchtte langs het balkon naar K.;

Dat zodoende zover tussen verzoekster en haar vriend al geen tegenstrijdighe(i)den verklaard werden;

Wanneer de vriend van verzoekster dan verklaart dat "de politie nadien zo'n zes à zeven maal bij hem was langs geweest en telkens naar verzoekster vroeg(en) en door hen geslagen werd"

bedoelt hij natuurlijk dat dit F. waren die langskwamen en naar verzoekster informeerden en hem hierbij sloegen;

Dat het hier louter om een verkeerde doch cruciale interpretatie ging van de tolk die aanwezig was;

Dat deze misinterpretatie bewezen wordt aangezien de vriend van verzoekster vlak daarna nog verklaarde dat "hij op 12 augustus 1999 nog bij de politie gaan vragen was hoe het met zijn klacht stond...";

Dat indien men (hij) werkelijk voordien zodanig lastiggevallen werd door de politie en afgeslagen is geweest, de vriend van verzoekster toch niet op eigen houtje terug naar de politie zou durven gaan om te "informeren naar zijn gedane klacht....";

Wanneer echter de politie aan de vriend van verzoekster meedeelde dat zij wist(en) dat zijn vrouw T. was en dat zij niet gewenst was en dat zijn oma een natuurlijke dood stierf, de vriend van verzoekster besloot om zich niet meer tot de politie te wenden aangezien deze zich goed verstond(en) met de F. en aangezien hij nog regelmatig lastiggevallen werd door F.;

Dat in verzoeksters asielrelaas een mooie rode draad loopt zonder enige tegenstrijdigheid van haar zijde of van de zijde van de vriend van verzoekster;

Dat zodoende de bestreden beslissing hierin evenmin een gefundeerde motivering kan vinden om haar weigeringsbeslissing te staven;

Dat integendeel zelfs de werkelijke toedracht van het asielrelaas duidelijk naar boven komt;

Dat ten derde er nog gewag wordt gemaakt over (van) het feit wie vertelde dat de vader van het overleden kind een commandant was;

Dat in eerste instantie inderdaad de buren dit meedeelde(n) aan de vriend van verzoekster en achteraf kwam K. dit ook te weten en deelde dit nog eens mee aan verzoekster zelf;

Dat op basis van deze feiten toch evenmin een weigeringsbeslissing kan gestaafd worden;

Dat al deze zo gezegde tegenstrijdigheden details betreffen, verwarringen die door de wijze waarop de bestreden beslissing tot stand is gekomen door de bestreden beslissing zelf in de hand worden gewerkt;

Dat uiteraard deze geenszins ten kwade van verzoekster mogen worden geduid;

Dat derhalve de motiveringsplicht wordt geschonden;

Dat derhalve de bestreden beslissing niet correct is in feite en derhalve faalt zij dan ook naar motivering in rechte gezien de echte inhoud van verzoek(st)ers relaas wel degelijk beantwoordt aan de criteria van de Vluchtelingenconventie;

Dat ten gevolge van dergelijke flagrante schendingen van hogervermelde middelen de bestreden beslissing dient vernietigd te worden.";

Overwegende dat uit de samenlezing van de nota's genomen tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens het interview op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt dat verzoekster coherente en eenduidige verklaringen heeft afgelegd, die haar vluchtmotief op het eerste gezicht niet ongeloofwaardig maken; dat blijkt dat verzoekster in dringend beroep de vragenlijst heeft ingevuld en dat het asielrelaas, zoals dit werd vertaald in dringend beroep door een XXX tolk, coherent en consistent overkomt; dat de Commissaris-generaal zich uitsluitend heeft geconcentreerd op een aantal tegenstrijdigheden in het asielrelaas van verzoekster, die op het eerste gezicht de geloofwaardigheid van dit relaas niet in het gedrang brengen; dat de Commissaris-generaal nalaat om in te gaan op de asielmotieven van verzoekster en om deze te kaderen binnen de criteria van de Conventie van Genève en binnen de politieke en sociale context van het land van herkomst van verzoekster, om aldus uit te maken of verzoekster al dan niet in aanmerking komt om het statuut van politiek vluchteling te verkrijgen; dat het niet volstaat om, gelet op het relaas van verzoekster, enkel de tegenstrijdige verklaringen afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken en voor het Commissariaat-generaal op te nemen in de bestreden beslissing en om te wijzen op de tegenstrijdigheden tussen het relaas van verzoekster en dat van haar vriend; dat niet werd onderzocht of de vlucht van verzoekster en haar vriend niet werd geïnspireerd door economische problemen, nu niet eens is geweten waarvan het koppel leefde in hun land van herkomst; dat niet werd nagegaan of het niet

mogelijk was voor verzoekster en haar vriend om zich te vestigen in een ander deel van XXX of R., vóór zij naar België kwamen; dat niet werd gevraagd naar bewijsstukken in verband met het overlijden van de ouders van verzoekster; dat bijgevolg de materiële motiveringsplicht werd geschonden en dat verzoekster tot de gegrondheidsfase dient te worden toegelaten; dat de Raad van State niet op de hoogte is van de stand van de procedure in de zaak van de vriend van verzoekster, de Heer S. V. (waarmee verzoekster zou gehuwd zijn, cf. antwoord op vraag 12 van de vragenlijst van het Commissariaat-generaal),

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 19 mei 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij op dezelfde datum ter kennis gebracht.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de eerste verwerende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien oktober tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. VAN LIMBERGEN. **D. MOONS.**